तन्वी मेघजलार्द्रपल्लवतया धौताधरेवाश्रुभिः
शून्येवाभरणैः स्वकालविरहाद्विश्रान्तपुष्पोद्गमा ।
चिन्तामौनमिवास्थिता मधुलिहां शब्दैर्विना लक्ष्यते
चण्डी मामवधूय पादपतितं याता प्रकुप्तेव सा ॥ १३० ॥

यावदस्यां प्रियानुकारिण्यां लतायां परिष्वङ्गप्रणयी भवामि ।

॥ चर्चरी ॥

लए पेक्ख विण्ण हिअएं भाममि
जइ विहिजोएं पुणि तहि पाबमि ।
ता रण्णे विण करिमि णिब्भन्ती
पुणु णइ मेल्लइ ताह कअन्ती ॥ १३१ ॥

॥ इति चर्चरिकयोपसृत्य लतामालिङ्गति । ततस्तदीयस्थानमाक्रम्यैव प्रविष्टोर्वशी ॥

राजा ॥ निमीलिताक्षः स्पर्शं नाटयित्वा ॥ अये उर्वशीगात्रस्पर्शादिव निर्वृतं मे सहृदयं शरीरं । न पुनरस्ति विश्वासः । कुतः ।

समर्थये यत्प्रथमं प्रियां प्रति
क्षणेन तन्मे परिवर्तते ऽन्यथा ।
अतो विनिद्रे सहसा विलोचने
करोमि न स्पर्शविभावितप्रियः ॥ १३२ ॥

॥ शनैरुन्मील्य चक्षुषी ॥ कथं सत्यमेवोर्वशी ॥ इति मूर्छितः पतति ॥

उर्वशी । समस्ससदु समस्ससदु महाराओ ।

राजा ॥ संज्ञां लब्ध्वा ॥ प्रिये अद्य जीवितं ।